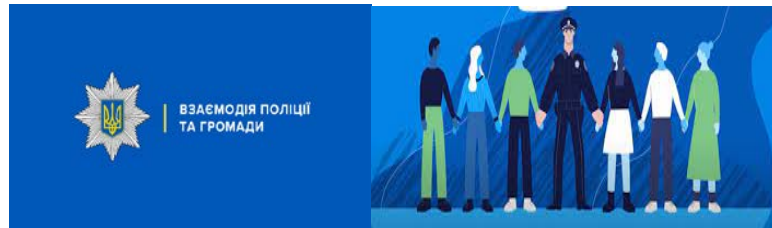

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КАФЕДРА АДМІНІСТРАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ

***«ВЗАЄМОДІЯ ПОЛІЦІЇ З НАСЕЛЕННЯМ НА ЗАСАДАХ ПАРТНЕРСТВА:
СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»***

**Матеріали
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОГО
КРУГЛОГО СТОЛУ**

25 листопада 2021 року

*м. Одеса
ОДУВС
2021*

УДК 341.74(477)
В40

Статті друкуються в авторському варіанті.
Оргкомітет дозволив собі лише скорочення
статей, які суттєво перевищували пропоновані обсяги

40

Взаємодія поліції з населенням на засадах
партнерства: сучасний стан та перспективи розвитку:
матеріали науково-практичного круглого столу,
м. Одеса, 25 листопада 2021 р. – Одеса : ОДУВС, 2021. –
106_с.

УДК 341.74(477)
В40

© ОДУВС, 2021

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ВЗАЄМОДІЇ ПОЛІЦІЇ З ГРОМАДСЬКІСТЮ *Любчик*

В.Б., доцент кафедри адміністративної діяльності поліції факультету підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності Одеського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

Данилюк В.В., курсантка 206 навчального взводу факультету підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності Одеського державного університету внутрішніх справ

Сучасні умови та стан розвитку суспільства вимагають нових підходів до запобігання злочинності. Досвід інших країн у здійсненні такої діяльності, зокрема, у взаємодії та співпраці поліції з громадянами, залученні громадськості до забезпечення правопорядку та безпечного середовища є цінним джерелом інформації, яке не лише можливо, а й потрібно використовувати, відібравши найбільш вдалі та придатні для умов і особливостей нашої країни форми та методи.

Так, більшість країн Європи додержуються загальноєвропейських стандартів поліцейської діяльності, але кожна з них має свої особливості, а отже притаманні тільки їм форми взаємодії поліції і населення у сфері запобігання злочинності.

Проблема насильства в сім'ї є надзвичайно важливою. Більшість країн світу в міжнародній співпраці об'єдналися для її подолання. Уряди країн – членів ООН взяли на себе обов'язок щодо боротьби та профілактики означеного порушення прав людини. Щорічно протягом більш ніж чверті століття в період із 25 листопада до 10 грудня урядові та неурядові організації, громадськість активізуються задля викорінення насильства в сім'ї [1, с.75].

Поліція визнана одним із головних органів охорони правопорядку, який здійснює превенцію правопорушень на сімейно-побутовому ґрунті. Означена діяльність стає більш ефективною за наявності сталого взаємозв'язку з громадою. Перешкодою на цьому шляху є відсутність «нульової терпимості» населення країни до фактів насильства в сім'ї. Виховання молоді в дусі поваги до гендерних прав особи, здійснення просвітницької діяльності серед громади дасть змогу подолати означені перешкоди [2, с.136].

У Великій Британії прихильники ідеї охорони правопорядку силами громадськості висували тезу про те, що організоване громадянське населення здатне здійснювати контроль за злочинністю.

Але противники цієї ідеї порушують питання про співвідношення професійного та громадського почав у правоохоронній діяльності, доводячи при цьому, що боротися зі злочинністю повинні, насамперед і головним чином спеціально підготовлені професіонали. Однак на думку лорда Скармена: «Залучення населення до політики та поліцейських операцій цілком можливе без підриву незалежності поліції, або розсекречення тих операцій проти злочинності, які повинні триматися в секреті... Грань між тим, про що можна, а про чим не можна повідомляти, досі не була докладно досліджена» [3, с.132].

У Великобританії проблему взаємодії населення, інститутів громадянського суспільства та поліції розглядають у п'яти ракурсах: 1) населення здійснює спостереження за всім, що відбувається навколо їх житла і в районі і повідомляє поліцію про правопорушення та підозрілі речі.

Поліція у свою чергу всіляко сприяє формуванню таких місцевих груп спостереження; 2) громадяни беруть участь у патрулюванні вулиць та за потреби закликають до порядку тих, хто допускає протиправну поведінку; 3) громадяни змінюють свою поведінку через ту віктимологічну пропаганду, яку з ними проводять поліцейські; 4) громадяни можуть вимагати від державних структур додаткових ресурсів для поліції, створення додаткових муніципалітетів поліцейських структур; 5) громадяни уповноважують поліцію діяти від їхнього імені, а через громадське схвалення результатів її роботи стимулюють та координують діяльність поліцейських.

Також широко залучено населення до забезпечення правопорядку та профілактичну роботу в США. Тут створено Інститут добровільні помічники поліції. Він, за суті, є філією руху скаутів. Добровільні помічники діють під керівництвом відділів зв'язку із громадськістю органів поліції на місцях.

В останні роки у США спостерігається зростання зацікавленості у залученні добровольців до вирішення проблем у забезпеченні правопорядку та профілактики злочинів.

Місцеві громадські органи у боротьбі зі злочинністю координують свої події з діями поліції, т.к. вважається, що поліція та інші структури кримінальної юстиції не можуть самі впоратися зі злочинністю та позбавити населення від страху перед нею. Крім того, прийняті спеціальні програми, що сприяють взаємне спостереження сусідів за будинками один одного, повідомленням у поліцію про скоєні злочини тощо.

Список використаних джерел

1. Довгунь С.З. Квінтесенція адміністративно-правового регулювання засад діяльності органів досудового розслідування Національної поліції України. Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. 2017. № 1. С. 75–78.
2. Медведенко С.В. Зарубіжний досвід взаємодії поліції з громадськістю на прикладі Великобританії та Бельгії. Актуальні проблеми держави і права. 2019. № 83. С. 135–141.
3. Бабич А. А. Оперативно-розшукова діяльність Національної поліції: проблеми теорії та практики : матеріали Всеукр. наук.- практ. конф. (Дніпро, 20 жовт. 2017 р.): у 2-х ч. Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2017. Ч. 1. 132 с.

ПРАВОПОРУШЕНЬ СЕРЕД ДІТЕЙ	50
Коломієць С.С., Афонін Д.С. ДЕЯКІ АСПЕКТИ АДМІНІСТРАТИВНО-ЮРИСДИКЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ ЩОДО ПОРУШЕННЯ КАРАНТИННИХ ПРАВИЛ	54
Компанович М. С. ПСИХОДИНАМІЧНЕ РОЗУМІННЯ СІМЕЙНИХ СТОСУНКІВ У ПАЦІЄНТОК ІЗ НЕРВОВОЮ АНОРЕКСІЄЮ	55
Кравчук М. А., Сірко В.С. МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ВІДНОСНО ЗВЕРНЕНЬ ГРОМАДЯН	56
Куліченко В.С., Шевяков М.О. МАСОВІ ЗАХОДИ: ТАКТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВЕДЕННЯ ПЕРЕГОВОРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦЕЙСЬКИМИ	58
Любчик В.Б. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ	61
Любчик В.Б., Данилюк В.В. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ВЗАЄМОДІЇ ПОЛІЦІЇ З ГРОМАДСЬКІСТЮ	63
Мердов С.П. СПОРТ, ЯК ІНСТРУМЕНТ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ ПОЛІЦІЄЮ ТА НАСЕЛЕННЯМ: ДОСВІД США ТА УКРАЇНИ	64
Мердова О.М. ІННОВАЦІЙНІ ЗАСОБИ РЕАЛІЗАЦІЇ ФОРМ ВЗАЄМОДІЇ ПОЛІЦІЇ З НАСЕЛЕННЯМ: ІСНУЮЧИЙ ДОСВІД ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	66
Михайліченко А.В., Свердлов Д.В. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ВЗАЄМОДІЇ ПОЛІЦІЇ З ГРОМАДСЬКІСТЮ	67
Музика С.С. ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ІНФОРМАЦІЇ З ОБМЕЖЕНИМ ДОСТУПОМ В ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	69
Нестерцова-Собакарь О.В. РОЗГЛЯД ЗВЕРНЕНЬ ГРОМАДЯН В ОРГАНАХ І ПІДРОЗДІЛАХ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ: ПРАВОВА ПРИРОДА ТА ОСОБЛИВОСТІ	71
Овсійчук А.Д., Сірко В.С. ВДОСКОНАЛЕННЯ І РЕОРГАНІЗАЦІЯ РОБОТИ ЮВЕНАЛЬНОЇ СЛУЖБИ	73
Пасинчук К. М. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДОТРИМАННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ ПРИ ЗАСТОСУВАННІ ЗАПОБІЖНОГО ЗАХОДУ У ВИГЛЯДІ ДОМАШНЬОГО АРЕШТУ	75
Пишна А.Г., Храмова С.П. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ЕФЕКТИВНОЇ КОМУНІКАЦІЇ В ДІЯЛЬНОСТІ	